

Çizgili Gömlek

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 16 Şubat 2021

Sami, bir doktora gidip son zamanlarda rüyasında hep çizgili bir gömlek gördüğünü ve uyanınca kulaklarının çınladığını söyleyerek yardım istedi. Doktor, Sami'yi muayene ettikten sonra ciddi bir eda ile başını sallayıp:

“Kulaklarınızın yıkanması gerekiyor!” dedi. Sami kulaklarını yıkattı; fakat bunun bir faydası olmayınca, başka bir doktora gitti. Bu doktor ise Sami'ye bütün dişlerini çektirmesini söyledi. Sami dişlerini toptan çektirdi, kendine takma diş yaptırdı. Ama ne kulaklarının çınlaması dindi, ne de aynı rüyayı görmekten geri kaldı. Sami üçüncü bir doktora görünmeye karar verdi. Bu doktor teşhisi koymuştu. Senin sorunun yalnızlık, hemen eskiden olduğu gibi yine çizgili gömleğini giy, temiz bir maske tak ve bir şiir ortamına girerek, aklına gelen şiiri dinleyicilere oku dedi.

Eski çizgili gömleği oldukça yıprandığı için, geçen yıl Mehmet Fikret'in kendisinde unuttuğu gömleği giymeye karar verdi, birde çizgili maske aldı, sıra pantolondaydı o iş kolay diye düşünerek, sadece birkaç defa giydiğim çizgili pantolonum var zaten dedi.

Sonra oturup şiir etkinliklerini araştırmaya başladı, evet işte tam da aradığı etkinlik buydu. İstanbul'un tanınmış otellerin birinde (Adını yazmıyorum reklama girer) Bir şiirde sen oku, kalbine sapla oku isimli bir etkinlik düzenlenmişti.

O gün sabah çok erken uyandı, sabah namazını kıldı, okuyacağı şiiri defalarca tekrarladı, heyecandan içi içine sığmıyordu, içinin bir kısmını masanın üzerine koydu J dönüp şöyle bir baktı ve bu ne heyecan yahu vallahi içim gitti diye söylendi J

Etkinlik saati yaklaşınca hemen giyindi ve aynadaki görüntüsüne baktı aman Allah'ım joe Daltona dönmüşüm diyerek, ah Jack ah (Pardon Fikret) diye kalan için geçirdi. J Kendini bir anda vahşi Batı'da hissetti.

Salona girdiğinde önce bir sessizlik sonra gülüşmeler oldu kadınlar arasında, ah dedi nereden uyudum şu doktora beğenmediler işte kıyafetimi. Ama işin öyle olmadığını az sonra ki konuşmalarla öğrendi, kadınlar gülüşmelerin ardından birbirlerine ah işte Sami bu! Sırf onun geleceğini duydum onun için geldim buraya, Allah neler yaratıyor maşallah, Analar ne aslanlar doğuruyor gibi sözler ediyorlardı. Sevinçten uçar gibi boş bir koltuğa doğru yürüdü, tam oturacaktı ki her iki yanında boş olan yerlere iki güzel kadının oturma teşebbüsünde bulunduğunu gördü, bizimki her zamanki utangaçlığı ile şey oralar dolu dedi. Ama dinleyen kim kadınlardan bir tanesi yanağından bir makas alarak, biz ayırtmıştık oraları üstat” diyerek gülümsedi.

Garibim yüzüne bir sıcaklık bastığını ve kıpkırmızı kesildiğini hissetti, bir an ne iyi ettim o son doktora gittim diye düşündü.

Mehmet Fikret geldi aklına 2014 yılındaki etkinlikte daha kim bilir ne notlar almıştı, Allah'a şükür şimdi İstanbul'dan çok uzakta ve bu tür etkinliklere katılmıyor diyerek derin bir nefes aldı.

O bunları düşünürken alkışlar ve uğultular arasında ilk şiir şiirini okumaya başladı, Sami şiir okuyan arkadaşı can kulağı ile dinlemek istiyor, ama salondaki ses bir türlü kesilmiyordu.

Dayanamayarak birden ayağa fırladı ve sesinin çıktığına bağırma başladı; Arkadaşlar beni dinler misiniz! Burada şiir okumak, şiir dinlemek için toplandık, bu nasıl bir saygısızlık ki, sizin konuşmalarınızdan değerli şair arkadaşımın okuduğu şiirden hiçbir şey anlamıyorum, lütfen kendinize gelin.

Salonda önce bir sessizlik oldu, sonra bir alkış koptu, yanında ki iki kadın ilk destekçileriydi.

Birinci Kadın: Bravo Sami bey, karizmatik olduğunuz kadar çok düşüncelisiniz de...

İkinci Kadın: Kimsenin yapamadığınızı yaptınız helal olsun size...

Sami mütevazı bir şekilde konuştu; Nasıl yaptım bilmiyorum ama, birisinin uyarması gerekiyordu...

Ardından ikinci şair bir sessizlik içinde şiirini okumaya başladı, ama Sami'yi bir düşünce aldı, yahu ben bugün bir hiciv şiiri okuyacaktım, şimdi iş öyle ciddi bir pozisyona girdi ki, okusam kim bilir Millet ne der diye yakındı. Farkında olmadan sesli düşünmüştü, kadınların bir tanesi kulağına eğilip hiç önemli değil canım, biz seni hiciv şiirlerle tanıdık, onun yeri ayrı. Sen gerekeni yaptın diyerek teselli etti.

Kadının bu sözleri Sami'yi iyice cesaretlendirdi, evet kararını vermişti kesinlikle kendine has üslubuyla yazmış olduğu harika hiciv şiirlerinden birisini okuyacaktı.

Ama aksilikler bir birini kovalıyordu, bir an giriş kapısına doğru dalmıştı gözleri, tam gözlerini kapıdan alacaktı ki, gözlerine inanmadı kapıdan giriş yapan kişi Mehmet Fikret ÜNALAN'dan başkası değildi. İşin ilginç tarafı Mehmet Fikret bir yere oturmak yerine doğru sahneye yöneldi, yeni bir şairin sahneye gelmesine fırsat tanımadan sunucunun elinden mikrofonu aldı ve konuşmaya başladı.

Arkadaşlar biraz beni dinler misiniz? Şu an aramızda değerli bir şair dostum var, hepiniz onu çok iyi tanırıyorsunuz Üstat Sami Biberogulları, ama maalesef şimdi söyleyeceklerim hiç kimsenin hoşuna gitmeyecek, Sami beyi ziyarete gitmiştik geçen sene, yanımda eşimde vardı, birkaç gün kaldık bizi çok iyi ağırladı. Ama eve döndüğümde çizgili gömleğimin olmadığını gördüm, lafı uzatmayayım gömleğimi Sami beyin evinde unutmuşum. Ama üstat bunu fırsat bildi ve gömleğime el koydu, şu an üzerinde ki gömlek benim gömleğimdir.

Sami bir anda şaşkına dönmüştü, yahu Fikret bunu bana nasıl yapar alt tarafı bir gömlek değil mi, ne olmuş yani giydiysen diye hayıflanırken kan ter içinde kaldığını o kadar terleyince gömleğin çizgilerinin de birer birer kaybolduğunu gördü, hayır olamaz, olamaz diye bağırma başladı.

-Dede, dede ne diye bağıryorsun uykunda, korkuyorum ben ama...

Gözlerini açtığında ne bir şiir etkinliği ne de hain Mehmet Fikret vardı, büyük bir özveriyle bakımını üstlendiği sevgili torunu Lina onu bu kabustan kurtarmıştı. Sami minik torununu kucaklayıp tamam yavrum sadece bir rüya gördüm. Allaha şükürler olsun sadece rüyaymış, haydi söyle bakalım şimdi ne oynuyoruz.

-Dede Mehmet Fikret kim? Rüyanda onun adını sayıklıyordun.

-O mu? O hep çizgili gömlek giyen bir adam Lina.

Mehmet Fikret ÜNALAN